Dosarul nr. 2a-2448/22 (dosar electronic 2-18210082-02-2a-08062022)
Judecătoria Chișinău, judecător Petru Harmaniuc

D E C I Z I E

mun. Chișinău 2 februarie 2023

Colegiul civil, comercial
și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
Președintele ședinței, judecător Ion Secrieru
Judecătorii Marina Anton și Vitalie Cotorobai
Grefier Zoia Plești

examinând, în şedinţă de judecată publică, apelul declarat de avocatul Străisteanu Doina-Ioana, în interesele pârâtului Zubcu Ion, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 10 iulie 2019, pronunțată în cadrul cauzei civile inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Stețchi Svetlana către Zubcu Ion, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani și sect.Botanica, mun. Chișinău, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, prin care acțiunea a fost admisă parțial, -

a c o n s t a t a t :

La 19 decembrie 2018 avocatul Albu Inga, acționând în numele și interesele reclamantei Stețchi Svetlana în baza mandatului avocațional seria MA nr. ***** din 8 septembrie 2018, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Zubcu Ion, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat, că la 12 martie 2016 reclamanta Stețchi Svetlana a încheiat căsătoria cu pârâtul Ion Zubcu, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie anexat la cerere.

Din căsătorie, la 8 septembrie 2016 s-a născut fiul Marc Zubcu, care de la naștere și până la adresarea acțiunii în instanță se află la întreținerea și educarea reclamantei, or de mai bine de 8 luni soții locuiesc separat deoarece relațiile în familie s-au răcit, iar viața în comun a eșuat.

Având în vedere că părțile locuiesc separat, după divorț este necesară stabilirea domiciliului copilului minor, iar pentru întreținerea acestuia, pârâtul urmează să contribuie material.

În drept acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. art. 37, 63, 74-75 din Codul familiei.

Solicită Svetlana Stețchi desfacerea căsătoriei încheiată la 12 martie 2016 cu pârâtul Ion Zubcu, stabilirea domiciliului copilului minor Zubcu Marc cu mama Svetlana Stețchi și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime de 25% din toate veniturile lunare ale pârâtului până la atingerea majoratului de către copil.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 10 iulie 2019, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă desfacerea căsătoriei încheiată între Zubcu Ion și Stețchi Svetlana, înregistrată în Registrul actelor de stare civilă cu nr. ***** la data de 12 martie 2016 de către OSC mun. Chișinău. S-a determinat domiciliul copilului minor Zubcu Marc, născut la 8 septembrie 2016, cu mama Stețchi Svetlana. S-a încasat lunar din contul lui Zubcu Ion în beneficiul reclamantei Stețchi Svetlana pensia de întreținere a copilului minor Zubcu Marc, născut la 8 septembrie 2016, în mărime fixă de 1000 lei, începând cu data de 19 decembrie 2018 și până la atingerea majoratului acestuia. În rest, pretenția din acțiune cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în partea ce excedă cuantumul adjudecat prin prezenta hotărâre, s-a respins ca fiind neîntemeiată. S-a încasat de la Zubcu Ion în beneficiul Statului taxa de stat în sumă de 360 lei, aferentă pretenției patrimoniale de încasare a pensiei de întreținere în ordinea stabilită de art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă. Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei s-a încasat din contul lui Zubcu Ion în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1000% din unitatea convențională stabilită, ceea constituie suma de 200 lei.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 16 mai 2022, avocatul Străisteanu Doina-Ioana, acționând în numele și interesele pârâtului Zubcu Ion, în baza mandatului avocațional seria MA nr. 1215498 din 29 aprilie 2022, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 10 iulie 2019, pronunțată în actuala pricină civilă, solicitând repunerea în termen și admiterea acesteia, cu casarea hotărârii pronunțate de prima instanță și remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2022 a fost admisă cererea reprezentantului apelantului Zubcu Ion, avocatul Străisteanu Doina-Ioana, privind repunerea în termenul legal de declarare a apelului și s-a repus apelantul în termenul de procedură, de declarare a apelului, cu remiterea cauzei instanței de fond pentru întocmirea hotărârii integrale.

În continuare, prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 8 septembrie 2022 apelul declarat de reprezentantului apelantului Zubcu Ion, avocatul Străisteanu Doina-Ioana, a fost acceptat pentru examinare și intentată procedura în apel.

În motivarea apelului declarat reprezentantul apelantului a indicat, că Zubcu Ion nu a cunoscut despre litigiu şi a fost în imposibilitate de a-şi apăra drepturile părinteşti în privinţa stabilirii locului de trai a minorului.

În acest context partea apelantă indică, că materialele dosarului arată de asemenea şi eroarea substanțială a instanței de fond la admiterea cerinței privind stabilirea locului de trai a minorului. Astfel, intimata a solicitat atragerea DPDC sect. Buiucani mun. Chișinău, indicând că locuiește cu copilul minor la adresa din str. Alba Iulia, 81/4 ap. 1 mun. Chişinău, adică locul de reședință şi domiciliu al apelantului. Pe când, în cererea de chemare în judecată intimata indică pentru sine o altă adresă, cea din bd. Dacia 38, ap. 199 mun. Chişinău, dar nu solicită atragerea DPDC sect. Botanica mun. Chișinău pentru verificarea condițiilor de trai ce le oferă ea minorului.

Declară partea apelantă, că pentru că intimata a ascuns datele de contact a apelantului, DPDC sect. Buiucani mun. Chișinău la ședința din 13.03.2019 anunţă instanţa de judecată că nu poate prezenta un aviz despre condițiile de trai a apelantului pentru că de la adresa fizică corespondența se întoarce, iar despre condițiile de trai a intimatei trebuie să se expună DPDC sect. Botanica. Astfel, instanţa de fond a dispus atragerea în proces a DPDC sect. Botanica, în calitate de intervenient accesoriu pentru a prezenta avizul necesar şi în acest scop numeşte o altă şedinţă pentru 16 aprilie 2019. Din procesul-verbal al şedinţei de judecată pentru 16 aprilie 2019 reiese, că avocata Albu Inga a prezentat „dovada citării legale” a DPDC sect. Botanica mun. Chișinău, dar un astfel de document la dosar lipsește.

Mai declară în acest context, că nici procesul verbal al ședinței din 16.04.2019, nici cel din 10.07.2019 nu arată DPDC sect. Botanica mun. Chișinău ca parte la proces, atras de instanța de fond şi nu este indicat în lista participanţilor a căror prezenţă şi citare legală se verifică.

Astfel consideră, că instanţa de fond a încălcat obligația sa de a garanta contradictorialitatea procesului şi egalitatea armelor în proces, lipsind un participant atras în dosar posibilitatea de a prezenta avizul privind condițiile de trai a participantului care solicită stabilirea locului de trai a copilului minor cu sine.

Se mai invocă în cererea de apel, că la dosar, este avizul DPDC sect. Buiucani mun. Chișinău, în care se indică despre faptul, că minorul domiciliază pe adresa bd. Dacia nr. 38, ap. 199, mun. Chişinău şi că comisia s-a deplasat la apelant pe adresa str. Alba Iulia nr. 81/4 ap. 4 , iar pentru că acasă nu era nimeni au lăsat bileţel. Apelantul nu avea cum să găsească bilețelul pus în ușa ap. 4 pentru că el locuiește în ap. l şi nu umblă pe la uşile vecinilor să verifice ce bilețele le sunt lăsate. În aviz de asemenea se indică, că poștașul nu i-a putut înmâna telegrama pentru că apartamentul era închis. La dosar nu avem informaţia sau copia telegramei expediate.

Mai mult, susține, că numărul de telefon 069123751, indicat în aviz că ar fi al apelantului, nu îi aparţine. De unde DPDC sect. Buiucani mun. Chișinău a luat acest număr ca fiind a apelantului, în aviz nu se explică, dar este un număr greșit.

Consideră, că instanţa de fond nu putea lua o decizie legală şi motivată privind stabilirea locului de trai a minorului, pentru că nici una din autoritățile tutelare atrase în proces nu aveau depuse avize, după cum solicită legea pentru instanţă să decidă. Interesul superior al copilului de a fi protejat de autorități şi de a i se respecta drepturile a fost neglijat. Nici una din autoritățile tutelare nu a văzut nici condițiile de trai a copilului, nici copilul propriu zis.

La cererea de apel declarată intimata Stețchi Svetlana nu a prezentat referință.

Reprezentantul apelantului Zubcu Ion, avocatul Străisteanu Doina-Ioana în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat, făcând referire la motivele de fapt și temeiurile de drept indicate în el, au solicitat admiterea lui potrivit pretențiilor invocate în acesta.

Intimata Stețchi Svetlana, cum și autoritatea de profil, fiind informați legal despre ședința de judecată, la examinarea cauzei în instanța de apel nu s-au prezentat. Urmare a acestui fapt și în temeiul art. 379 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea pricinii în absența acestora.

Audiind participanții la proces, analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.

Termenul de declarare a apelului.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Reprezentantul părții apelante Zubcu Ion, avocatul Străisteanu Doina-Ioana a depus apelul la data de 16 mai 2022, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ dispozitivul căreia a fost pronunțat la 10 iulie 2019.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2022 a fost admisă cererea reprezentantului apelantului Zubcu Ion, avocatului Străisteanu Doina-Ioana, privind repunerea în termenul legal de declarare a apelului și s-a repus apelantul în termenul de procedură, de declarare a apelului.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanţe.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă statuează, că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 Cod de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul civil reţine, că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Colegiul civil, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislaţia în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluţia dată de către instanţa de fond este corectă.

În susţinerea concluziei enunţate se reţine, că conform art. 37 alin. (3) Codul familiei, instanța de judecată desface căsătoria dacă va stabili, că păstrarea familiei și conviețuirea soților în continuare este imposibilă.

În conformitate cu art. 63 Codul familiei:

(1) În cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor.

(1^1) În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor.

(2) Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a

crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.)

(3) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi.

(4) În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent.

(5) În cazul indicat la alin. (4), părintele care locuieşte separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în consideraţie vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat, frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Potrivit art. 9 al Convenţiei internaţionale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, Statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci când părinţii maltratează sau neglijează copiii sau când părinţii trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reşedinţă al copilului.

Totodată, conform art. 74 Codul familiei (1) Părinţii sânt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. (2) Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. (3) Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Potrivit art. 75 Cod familiei, pensia pentru întreţinerea copilului minor se încasează din salariul şi/sau alte venituri ale părinţilor mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii şi 1/2 pentru 3 şi mai mulţi copii.

Totodată, conform prevederilor art. 76 Codul familiei:

(1) În cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau,

concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art. 75 Codul familiei.

(2) Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanţa judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

De asemenea, la stabilirea cuantumului pensiei de întreţinere pentru copilul minor, instanţele judecătoreşti vor ţine cont şi de dispoziţiile art. 58 alin. (1) şi art. 74 alin. (1) Codul familiei, care expres prevăd că părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

În conformitate cu prevederile art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, conform cărora ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale, poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

De asemenea, potrivit art. 18 alin. (1) al Convenţiei internaţionale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Situaţii de acest gen sunt reglementate şi prin art. 27 alin. (2) din Convenţie, potrivit căruia părinţilor şi oricăror altor persoane, care au în grijă un copil le revine, în primul rând, responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Astfel reglementările numite arată, că ambii părinţi au datoria egală de a participa la întreţinerea copilului minor, indiferent, dacă locuiesc împreună sau separat, iar art. 76 alin. (2) Codul familiei obligă părinții, după separare, să asigure copilului un nivel de trai apropiat celui existent până la separare.

La fel Colegiul ține să indice, că la încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor se va lua în considerare, ca circumstanţă stabilită, informaţia prezentată de Biroul Naţional de Statistică despre valoarea minimului de existenţă pentru un copil şi nu informaţia despre salariul mediu lunar al unui lucrător sau informaţia cu privire la mărimea minimului de existenţă, deoarece pensia se încasează pentru întreţinerea copilului minor.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței de apel.

Din materialele pricinii instanța de apel constată, că părțile în litigiu Stețchi-Zubcu Svetlana și Zubcu Ion au înregistrat căsătoria la 12 martie 2016, fiind înregistrată de către OSC mun. Chișinău sub nr. *****, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie anexat la dosar.

Totodată s-a stabilit că potrivit certificatului de naștere seria ***** nr. *****, copia căruia a fost anexată la dosar, părinţii copilului minor Zubcu Marc sunt părţile litigante, Svetlana Stețchi-Zubcu și Zubcu Ion.

La fel instanța a stabilit, că părțile nu se înțeleg, au întrerupt relațiile conjugale, locuiesc separat, astfel lipsind coabitația soților, modul comun de administrare, a chestiunilor familiale, cât și bugetul.

Analizând situația de fapt prin prisma prevederilor legale enunțate mai sus, Colegiul reține corectitudinea și legalitatea soluției date de prima instanță, privind admiterea pretenției cu privire la desfacerea căsătoriei or, din materialele cauzei se atestă faptul că părțile în litigiu nu se înțeleg, locuiesc separat, astfel păstrarea familiei fiind imposibilă.

Referitor la capătul de cerere privind stabilirea domiciliul copilului minor Zubcu Marc, născut la 8 septembrie 2016 cu mama Stețchi Svetlana, Completul atestă, că instanța de fond temeinic și legal a admis această pretenție, deoarece la caz s-a stabilit cu certitudine faptul că copilul este de o vârstă fragedă, necesită o îngrijire, educație, ocrotire și dragoste permanentă din partea mamei, are o viață socială formată în zona unde domiciliază, alături de mamă.

Respectiv, Colegiul conchide că instanța de fond temeinic și legal a admis cerința intimatei privind stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, luând ca bază probele prezentate de părți, situația părților și alte aspecte enunțate supra, potrivit cărora este indicat despre posibilitatea stabilirii domiciliului copilului minor cu mama, concluzia respectivă fiind una ce urmărește asigurarea interesului suprem al copilului.

Totodată, Colegiul accentuează că stabilirea domiciliului copilului cu mama nu privează și nu poate îngrădi dreptul tatălui de a participa în egală măsură cu aceasta în viața copilului, la creșterea, educarea, instruirea și întreținerea acestora.

La caz Colegiul accentuează, că normele de drept național ce reglementează raportul juridic litigios, cum și cadrul legal internațional, la care Moldova este parte, obligă autoritățile, inclusiv instanțele de judecată la soluționarea litigiilor de acest gen să reiasă exclusiv din interesul superior al copilului, care prevalează asupra drepturilor părintești și să garanteze dezvoltarea fizică, mintală, spirituală, morală și socială normală și armonioasă a copiilor, iar părinții sau cei care îi înlocuiesc, care au în grijă un copil, le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura condițiile de viață necesare dezvoltării copilului, indiferent dacă părinții locuiesc împreună sau separat.

Or, după cum s-a indicat anterior, potrivit prevederile art. 9 al Convenției cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, Statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu

legile și procedurile aplicabile, ca aceasta separare este necesară, în interesul superior al copilului.

Actele pricinii denotă corectitudinea și legalitatea soluției date de prima instanță, privind admiterea cerinței cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor al părților Zubcu Marc, născut la 8 septembrie 2016, încasând de la Zubcu Ion în folosul Svetlanei Stețchi pensia pentru întreținerea copilului minor Zubcu Marc, a.n. 08.09.2016 în mărime fixă de 1000 lei lunar, începând cu data depunerii acțiunii și până la atingerea majoratului copilului minor.

În acest sens, art. 76 alin. (1) din Codul familiei, prevede că în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art. 75 Codul familiei.

La capitolul respectiv, după cum a fost indicat anterior, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor instanțele judecătorești vor tine cont de dispozițiile art. 58 alin. (1) și art. 74 alin. (1) Codul familiei, care expres prevăd că părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat cât și de informația prezentată de Biroul Național de Statistică despre valoarea minimului de existență pentru un copil și nu informația despre salariul mediu lunar al unui lucrător sau informația cu privire la mărimea minimului de existență, deoarece pensia se încasează pentru întreținerea copilului minor.

Astfel reglementările numite arată, că ambii părinți au datoria egală de a participa la întreținerea copilului minor, indiferent, dacă locuiesc împreună sau separat, iar art. 76 alin. (2) Codul familiei obligă părinții, după separare, să asigure copilului un nivel de trai apropiat celui existent până la separare.

Mai mult decât atât, conform art. 27 alin. (2) din Convenție, părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

În consecință, instanța de judecată are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredințat în mod legal și în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

La fel, Colegiul conchide că soluția instanței de fond este corectă, urmare a cărui fapt corect a concluzionat și în privința modului și mărimea compensării

cheltuielilor de judecată, aceasta fiind conformă prevederilor art. 94 Cod de procedarea civilă și derivând din valoarea pretențiilor admise de prima instanță.

Nu se reține de instanța de apel alegațiile părții apelante, că cauza a fost examinată în lipsa pârâtului și în lipsa DPDC sect. Botanica mun. Chișinău și din aceste considerente, hotărârea urmează a fi casată și remisă cauza la rejudecare, întrucât potrivit prevederilor art. 385 lit. d) Cod de procedură civilă instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul, să caseze integral hotărârea primei instanţe şi să trimită cauza spre rejudecare în primă instanţă doar în cazul în care s-au încălcat temeiurile prevăzute la art. 388 alin. (1) lit. d) şi lit. i) Cod de procedură civilă. La solicitarea participanţilor la proces, instanţa de apel poate trimite cauza spre rejudecare în prima instanţă doar o singură dată, în cazul prevăzut la art. 388 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă. Totodată, conform dispozițiilor art. 388 alin. (1) lit. lit. b), d) și i) Cod de procedură civilă hotărârea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă:

cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată;

instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces;

cauza a fost examinată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale.

Astfel, Colegiul relevă că apelantul invocă drept temei pentru restituirea cauzei la rejudecare, faptul că nu a cunoscut despre aceia că soția l-a acționat pentru divorț, stabilirea locului de trai a minorului și încasarea pensiei de întreținere.

Completul, însă, accentuează că în conformitate cu art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanților la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegație judiciară.

Conform art. 102 alin. (6) din Codul de procedură civilă, citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces.

Potrivit art. 105 alin. (1) și (5) din Codul de procedură civilă, citația şi înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmânării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmânează destinatarului, precum şi pe cotor, care se restituie instanței. Citația sau înștiințarea adresată persoanei fizice se înmânează personal contra semnătură pe cotor.

De asemenea, potrivit art. 108 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că, deși a făcut

tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.

Prin prisma acestei norme, instanța de apel remarcă, că la materialele dosarului este anexată înștiințarea și citarea pârâtului/apelant, care a fost restituită cu mențiunea factorului poștal „Nereclamat", în urma cărui fapt instanța de judecată a dispus citarea publică a pârâtului.

Mai mult ca atât, Completul reține, că adresa poștală la care a fost expediată comunicarea primei instanțe – mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 81/4 ap. 1 este și adresa indicată expres de apelant în cererea de apel.

Colegiul reține, că conform pct. 2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, prin noțiunea de trimitere nereclamată – se înțelege trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

În circumstanțele enunțate, nu poate fi reținut argumentul invocat de apelantul Zubcu Ion, precum că prima instanță a examinat cauza în absența acestuia, căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora ședinței de judecată, or, actele de procedură şi citațiile trimise la adresa acestuia, nerecepționate de către acesta la expirarea termenelor de reclamare, se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare, chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal.

În acest context, instanța de apel reține, că prima instanță nu se face culpabilă pentru nerecepționarea comunicărilor expediate părților, și că apelantul a cunoscut sau trebuia să cunoască despre procesul în cauză, iar ținând cont de prevederile art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, trebuia să se folosească cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale și să se intereseze de mersul procesului de judecată.

La fel, Colegiul nu poate admite alegațiile apelantului privind neatragerea în proces a cără-va părți interesate și, anume a DPDC sect. Botanica mun. Chișinău. Or, ultima nu este parte a procesului, fiind atrasă în proces în calitate de autoritate pentru a face și prezenta concluzii în privința pretenției ce vizează drepturile și interesele copilului, adică stabilirea domiciliului acestuia cu unul din părinți după separare. Mai mult, Colegiul accentuează că în proces a fost atrasă Direcția municipală pentru protecția drepturilor copilului Chișinău, la ședințe participând reprezentantul acestei autorități, pedagogul-organizator Lesnic-Răscoală Tatiana. La fel, Colegiul atestă că instanța de fond a informat despre proces atât DPDC sect. Botanica mun. Chișinău, cât și DPDC sect. Buiucani mun. Chișinău. Corespunzător, în situația în care instanța de fond a informat autoritatea de profil municipală, reprezentatul căreia a participat nemijlocit la proces, cât și subdiviziunile acesteia din sector, Colegiul nu poate accepta ca fiind motiv admisibil, invocat de apelant, neatragerea și neparticiparea autorității de profil la examinarea cauzei, deoarece acest motiv vine în contradicție cu starea de fapt real există, ceia ce se demonstrează cert prim materialele cauzei.

Alte situații impuse de Lege, care ar impune necesitatea admiterii apelului, cu casarea hotărârii instanței de fond și restituirea cauzei la rejudecare, instanța de apel nu a identificat în cadrul examinării cauzei în procedura de apel, iar partea apelantă, practic, în apelul declarat s-a axat doar pe aceste momente, fără a se expune asupra fondului cauzei și pretențiilor admise.

În final, Colegiul reamintește că, deoarece apelantul nu a invocat alte motive în necesitatea anulării hotărârii pronunțate de prima instanță, și, deoarece apelantul nu a demonstrat temeinicia pretențiilor sale din cererea de apel, va respinge apelul acestuia, ca fiind unul nefondat.

Din considerentele descrise și având în vedere faptul, că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele speței deduse judecății, a stabilit corect starea de fapt și situația real existentă a litigiului, a identificat și aplicat corect normele materiale și procedurale, adoptând o hotărâre întemeiată și legală, iar cererea de apel este neîntemeiată, conținând formulări declarative și reducându-se, în mare parte, la critici formale în privința soluției instanței de fond, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul formulat și înaintat de avocatul Străisteanu Doina-Ioana, în interesele pârâtului Zubcu Ion și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 10 iulie 2019, pronunțată în actuala pricină.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 385 lit. a) și 389-390 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Respinge apelul declarat de avocatul Străisteanu Doina-Ioana, în interesele pârâtului Zubcu Ion.

Menține hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 10 iulie 2019, pronunțată în cadrul cauzei civile inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Stețchi Svetlana către Zubcu Ion, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani și sect. Botanica mun. *****, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

Decizia este definitivă şi executorie din data adoptării, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței **Ion Secrieru**
Judecător

Judecătorii **Marina Anton**

Vitalie Cotorobai